

בס"ד ל' מנחם-אב ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 18:44
צאת השבת - 19:34
רבנו תם - 20:20
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 832
@ השבת וביום ראשון יומיים ר"ח אלול חודש הרחמים.
@ לא אומרים "צדקתך".
@ סליחות לספרדים ביום ראשון בלילה (או שני בבוקר).
@ סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת
"אוהל-מועד" ובסליחות עם הראשל"צ יצחק יוסף שליט"א

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטיד'ן: "ענייה סוערה" (ישעיה נד)
וב' פסוקים מהשמים נסאי ומחר חודש

פרשת ראה

כולם מגיעים במוצ"ש ב-24:00
לסליחות בליווין עם הפייטן
משה חבושה ב"אוהל מועד"

מעייני הפרשה:

- ← בחירה בין ברכה וקללה.
- ← מצווה לבטל את כל המקומות אשר הקדישו תושבי הארץ הקודמים לפולחן אליליהם ולהקריב קרבנות רק במקום אשר יבחר ה'.
- ← איסור כללי ללכת אחרי מנהגי תושבי הארץ.
- ← חוקים הנוגעים לנביא שקר המסית את העם ללכת אחרי אלוהים אחרים.
- ← עיר הנדחת.
- ← חזרה על דיני בעלי חיים מותרים ובעלי חיים אסורים באכילה.

"ראה אזוכי זותן לפניכם היום ברכה וקללה"

"היום ברכה", זה שנותנים לך היום, בעולם הזה, ברכה בעד מעשיך הטובים, אין זה אלא הפירות, אבל הקורן קיימת לעולם הבא. "קללה" ראשי תיבות של: והקורן קיימת לו לעולם תבא.

"עשר העשר את כל הבואות זרעך... (יד' כב)"

אומרת התורה: תן צדקה והנתינה תביא לך מזל. "עשר" (חלק בעשר) את המילה "תעשר": עשירית של האות ת' יוצאת האות מ'. עשירית של האות ע' יוצאת האות ז'. עשירית של האות ש' יוצאת האות ל'. עשירית של האות ר' יוצאת האות ז'. קיבלנו: "מזלך". המעשר - הוא מזלו והצלחתו של האדם. (ברינה יקצורו)

"וצרת הכסף בידך" (ד, כהן)

עליך לצרור ולקשור את כספך ולשלוט בו, ולא שהכסף יצרור ויקשור אותך וישלוט בך. (ר' מאיר מפרמישלן)

"כי לא תוכל שאהו"

אם היהודי נאנח ונאנק תחת עול המצוות סימן שהגיע למצב שבו מעידה עליו התורה: "כי ירחק ממך המקום" - כנראה שהתרחק מרחק רב מאביו שבשמים... שהרי מצוות ה' הטהורות אינן גורמות כלל לאנחה... (המגיד מדובנא)

"זתן תתן לו ולא ירע לבבך בהתך לו" (טו, י) אפילו מי שנותן צדקה לעני ביד רחבה, אבל חסרה בו הרגשת מצבו של העני, הרי זה בבחינת 'שפיכות דמים'. (הבעל-שם-טוב)

"בנים אתם" - בפסוק הזה י"ב תיבות כנגד י"ב שבטים שנקראו בנים אתם לה'.

פינת הניבים והפתגמים
גלה את אָזְנוֹ = סַפֵּר לוֹ סוֹד.
דוגמה: משת"פ [משתף פעלה] מטול כָּרֶם גָּלָה אֶת אוֹזְנוֹ החוֹקֵר עַל הַכּוֹנֵה לְבַצֵּעַ פְּגוּעַ בְּפֶתַח-תְּקוּוָה.
מקור: וה' גָּלָה אֶת-אָזְנוֹ שְׂמוּאֵל יוֹם אֶחָד לַפְּנֵי בּוֹא - שְׂאוּל לְאָמַר [שְׂמוּאֵל אִי ט, טז]. (ניבונקו)

הסינו ממשל מדוד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

אלול - סגולה לעושר

מה היה בר"ח אלול? הקב"ה אמר למשה "פסל לך" והראה למשה רבנו "מחצב סנפיריון מתוך אהלו, ואמר הפסולת יהיה שלך ומשם נתעשר משה הרבה" (רש"י).

אם כן ר"ח אלול הוא גם סגולה להתברך בו בעושר גדול, כמו שמשה רבנו נתברך בו בעושר. בעת שכל ישראל הלכו לשאול מהמצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלות, משה הולך לחפש בכל מצרים את ארונו של יוסף ולא רץ אחרי הכסף והזהב, הוא בסופו של דבר מתעשר עושר גדול מאוד. ושמא תאמר מה צריך משה כל כך הרבה עושר? חכמינו אמרו "אמר רבי יוחנן, אין הקדוש ברוך הוא משך שכירתו, אלא על גבור, ועשיר, וחקם, ועניו, וקלם ממש"ה.

גבור - דקתיב, (שמות מ) ויפרש את האהל על המשכן, וכן ממה שכתוב "ואתפש בשני הלחת, ואשלכם מעל שתי ידי, ואשפרם".

עשיר - דקתיב, (שמות לד) "פסל לך", פסלתו שלך? הא. **חקם** - רב ושמואל דאמרי תרין הו, חמשים שערי בינה נבראו בעולם, וכלם נתנו למשה, חוץ מאחד, דקתיב, "ותחפרהו מעט מאלהים וקבדו וקדר תעטרנהו".

עניו - דקתיב, "והאיש משה ענו מאד מכל האדם..."

"בניך בשחילי זחיס" - חינוך

חודת החזרה ללימודים

החזרה אל ספסל הלימודים לאחר שנשברה הגשרה במהלך החופש, עלולה לעורר בקרב הילדים חדות ומתח. כמה עצות להתמודדות עם התחושות הללו.

א. זמן כגורם לחץ - כדאי להתחיל לטפל בענייני החזרה לבית הספר כשבועיים לפני תחילת שנת הלימודים, כך נמנע מצב בו ההתארגנויות הנדרשות נעשות בדקה ה-90 ובלחץ. ההתכוננות שכזו מראש מהווה גם מודל הורי לילד, שמבין כי "לא משאירים דברים לרגע האחרון".

ב. צמצום מצבי חוסר וודאות - נסו לברר את הפרטים הנדרשים מראש, הדבר יקל את ההסתגלות וימתן את המעבר החד מהחופשה למסגרת הלימודית. פרטים שכדאי לברר מראש הם בין היתר מי תהיה המורה, מיקום הכיתה ואף היכרות ההורה והילד את ביה"ס החדש, הדרך אליו וכיו"צ. כדאי עוד לפני תחילת שנת הלימודים ליזום שיחה בין בני הזוג, בה ייקבע מי יסיע את הילד לביה"ס, מי יחזיר אותו הביתה, באילו מים הוא ישתתף בחוגים אחר-הצהריים ועוד. חשוב להישאר עם היד על הדופק: רוב בעיות החזרה לבית הספר צעות דווקא אחרי החגים, כאשר נכנסים לשגרה.

כל הישועות והברכות
ליצחק ולידה הרובי הייו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
 תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם
 שיתברכו בכל מילי דמיטב
 ויתגשמו כל משאלות ליבם.
 שיזכו באושר ובפרנסה טובה.
 זיווג הגון לאורטל ואושרית
 וברכה והצלחה לשמואל דניאל
 להבדיל לעיני שמואל בן דוד ז"ל

ארגון "אברהם יגל"
 מזמין את הציבור
 לשיעור בלויין
 של הרשלי"צ
 הר"ג יצחק יוסף שליט"א
 בבית הכנסת "איהל מועד"
 רח' הנשיאים 3, יבנה.
 שיחל במוצאי שבת
בשעה 22:30
 ואמירת סליחות
 עם החזן והפייטן
ר' משה חבושה
 השידור יוקרן
על מסך ענק

כל הישועות והברכות
לרב גבריאל והנה אביטן הייו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין
 זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
 לרפואת והצלחת כל ילדיהם
 נכדיהם. שיתמלאו כל משאלות
 ליבם לטובה. זכות המצוה
 תעמוד להם שיתברכו ברוחניות
 ובגשמיות וברפואה שלימה
 ובפרנסה טובה, וירונו נחת
 ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

מקום מיוחד לנשים
בלעדי ביבנה
 מתקיימת **סעודה רביעית**
כשרה למהדרין.
 (בחשות מאפייית בית הלחם
 בהנהלת אבי מוסאי הי"ו).

לעייני החסיד והענו
שמואל בנו"א
 בן דוד ז"ל
 בשבת לי אב פקידת שנתו
 שימליץ טוב בעד משפחתו

לעייני החסיד והענו
שרה יוספיא
 בת מרים ז"ל
 שנפטרה השבוע כד' אב
 שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

ממשפחת שלומי היקרה
 משתתפים בצערכם בפטירת
 האב הצנוע והענו
ראובן שלומי בן דבורה ז"ל
 תנוחמו ולא תדעו עוד צער

ממשפחת נאמן היקרה
 משתתפים בצערכם בפטירת
 האם הצנועה והענוה
יעלנאמן בת סעדה ז"ל
 תנוחמו ולא תדעו עוד צער

שבת שלום זמבזדק

לעילוי נשמות :
 משה גמזו בן שרה ז"ל
 שרה בכורי בת חוה ז"ל
 גולשן באבאי בת מרים ז"ל
 מרים יתח בת תנה ז"ל
 מרים ועלני בת גולשן ז"ל
 רינה עדיקה בת חסינה ז"ל
 גילה הירש בת רחל ז"ל
 רבקה אביבה בת יקוט ז"ל

בריאות והחלמה איתנה :
 אברהם-יגל בן רעות הייו
 שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת
 לאה בלקר בת מרסל מנב"ת
 חנה דוידי בת שרה מנב"ת
 רזיה סינדי בת חוה מנב"ת
 נעימה שלומזדה בת מרים הייו
 זהבה אפרת בת מרים מנב"ת
 דליה נסימי בת גורגיה מנב"ת

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

חודשי אלול

אלול הוא החודש השישי לפי מניין החודשים שאנו מונים מניסן, כמו שכתוב בתורה (שמות יב): 'החודש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה'. ולפי מניין השנים שאנו מונים מתשרי - אלול הוא החודש האחרון בשנה. השם 'אלול' לחודש זה נקבע, כשמות כל החודשים, על ידי עולי בבל. אמרו חז"ל: 'שמות חודשים עלו מבבל'. לפי שאלול הוא האחרון לחודשי השנה, לפני ראש השנה שהוא יום דין לכל באי עולם, לפיכך הוא נקבע לתשובה ומרבים בו בסליחות ותחנונים לפני הקדוש ברוך הוא.

חודשי הרחמים והסליחות

לאחריו יבואו ראש השנה ויום הכיפורים שהוא יום הדין. בתפילה המרכזית של ימים אלו - תפילת 'ונתנה תוקף' נאמר "ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין על רוע הגזרה". שוב מוכחת חשיבותן של מצוות הצדקה וגמילות חסדים.

הרמב"ם בהלכות מתנות עניים פרק ז' אומר: **מצוות עשה לתן צדקה לעניי ישראל** שנאמר בפרשת השבוע בפרק ט"ו - "פתוח תפתח את ידך לוי". מצד שני אומר הרמב"ם: כל הרואה עני מבקש עזרה, והוא מתעלם ממנו ולא נותן לו צדקה אזי הוא עובר בלא תעשה שנאמר שוב בפרשת השבוע בסמוך - "לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ידך מאחיך האביון".

בהמשך הרמב"ם בפרק י' נאמר שחייבים להיזהר במצוות הצדקה יותר מבכל שאר מצוות העשה. מוסף הרמב"ם ואומר, שהצדקה הינה סימן ההיכר לזרעו של אברהם ואבינו שנאמר בספר בראשית פרק י"ח - "כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת אחריו לעשות צדקה". כך שכל המרחם מרחמים עליו, שנאמר בפרשתנו בפרק י"ג - "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך". וכל מי שהוא אכזרי יש לפקפק בייחוסו.

בהמשך אומר הרמב"ם, **שלעולם אין אדם נעשה עני ממתן צדקה** ולא יגרם לו כל נזק. ההפך הוא הנכון. כתוב בפרשתנו "עשר תעשר". אמר רבי יוחנן במסכת תענית "עשר בשביל שתתעשר". עשר בשביל שתתעשר ממנו שנים רבות ותוכל להמשיך ולהפריש מעשר מידי שנה בשנה, והדבר הינו הבטחה אלוקית.

ראה - "ראה אלול ה' יגיע"

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול". ומרן הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וזכותו יגן עלינו אמן, אמר: שסדר הפרשיות: ראה, שופטים, כי תצא, כי תבוא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית, רומז לנו דבר יפה.

רא"ה ראשי תבות **ראה אלול הגיע**, לפיכך **"שופטים"** ושופטים תתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, תשפוט דרכיך, ועוד עליך לזכור **"כי תצא"** מן העולם אז יהיה **"כי תבוא"** לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם **"נצבים"**, אחרי כן **"וילך"** אך לאן? אם **"האזינו"** שמע לתורה, אז **"וזאת הברכה"**, ואם לא אז **"בראשית"** מתחיל לגלול חדש לתקן הכל.

בחודש אלול צריך אדם לעמוד לרכוש לעצמו מצוות ומעשים טובים, דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

כח הדיבור - פרשת ראה

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה". ועוד אומרת התורה "הנני נתן לפניכם היום את הטוב ואת החיים ואת הרע ואת המוות ובחרת בחיים", דהיינו זו הבחירה של האדם ומי יודע יותר טוב מאיתנו מה טוב לנו בני האדם? רק ה' יתברך שנתן את התורה ואת החיים וממליץ ובחרת בחיים. "הכה תכה את יושבי העיר ההיא..." הפסוק מדבר על עיר הנדחת, ורמזו בפסוק על הנסיונות שיש לאדם במחלוקת או שנאלץ להגיב להרמת יד של האחר. גם בחינוך הילדים כתוב במשלי "חושך שבטו שונא בניו" וזה רק על דרך החינוך שחלילה לא יסטה הילד ממסלולו. התיבה **"הכה"** אותיות **כהה** דהיינו שתגיב לילד או לנסיין שבא אליך ביד הכהה דהיינו החלשה, פעמים שזה לא עוזר, באה התיבה השניה **תכה** תגביר את העוצמה יותר אך עם רגש ובעדינות ובוודאי שמדובר בילדינו היקרים. "תכה את יושבי העיר ההיא" = "סי' **תירא** את ה' אלוהיך, דהיינו שהמכה תהיה אך ורק לשם שמיים ולאחר הרבה שיחות והרבה חוס ואהבה. אם חלילה מרים האדם את ידו על מנת לפגוע נקרא רשע, כי חושב הוא שהאדם או הילד שעומד מולו הם בגדר בהמה. או שכועס ומנבל פיו ופוגע כמו חרב שפוגעת, לכן נאמר **לפי חרב** רמז **לפני** של האדם. "ינאת בהמתה **לפי חרב**" = "רית **חובל** הוא בסביבתו ובביתו, וכך נהרסים חיינו וחי משפחתו והרס גם את ביתו עליו עמל כל חייו. "ואת בהמתך **לפי חרב**" = "סי' **הבית**. ואל תקרי חרב אלא חרב הבית. לפי רואים שבפני ובמעשיו של האדם חורף גורלו האם בחר לבנות או חלילה להחרב הבית. "את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו", רמז בפסוק דהיינו לומר דברים רק שהתורה מתירה לנו. "תאכלו מכל אשר במים" = "סי' **לומר**. ועוד רמז **"במים כל אשר לוי"** = "סי' **לומר** נשים לב לכפילויות בתיבות **"מכל אשר"** ועוד פעם **"כל אשר לוי"** דהיינו בדברי תורה וקדושה תכפיל את התיבות ותזכה את עצמך ואת הרבים שאין דבר גדול מזה שנאמר כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו. עוד רמז לענוה ולצניעות מהתיבות מכל אשר במים. ידוע שדגים לא שולט בהם עין הרע, כי הם מכוסים במים, בשקט. כך הוא האדם העוסק במים שאין מים אלא תורה, זוכה להנצל מכל המרעין בישין שמסתובבים בעולמנו. לכן נאמר בסיפא **תאכלו** דהיינו אם יהיה האדם כמו הדג וודאי ייקח עימו את מה שהכין. **"כל אשר לוי"** = "רית **אכל** רוחני ששמר עליו באדיקות רבה בחייו. הפסוק הבא מדבר על איסור הדיבור: "וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם". לומדים מהפסוקים שהדבר שמציל את הדג ונותן בו חיות וחוסן כנגד האוייבים שלו אלו הסנפיר והקשקשת והמים שמתכסה בהם. זה רמז לאדם ששני מלאכים מלוים לו לאדם בחייו וגם מעידים עליו לעתיד לבוא שכל זמנו היה במים **בעומקה של תורה והלכה** ושת בגמרא ובכל מכמני התורה. הסנפיר בא לנווט את האדם בחייו אנה ילך אנה יפנה ומה יעשה. הקשקשת היא השריון בפני כל המטשטשים וכל המקטרגים הרוחניים ואלו שהולכים על שתי רגליים. ייזהר האדם שלא ייתן עינו במקומות של טומאה. נשמור על קדושת עינינו תמיד, אמן. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

ביטחון בקב"ה

אברך תלמיד חכם שהגיע לפרקו, ביקש לשאת בחורה צנועה ויראת שמים אף שמצבה הכלכלי של משפחתה היה בכי רע. ההורים משני הצדדים נפגשו וחתמו על הסכם השידוכין שכל צד ייתן שלושים אלף דולר ובתום ההסכם לחצו ידיים וקבעו את מועד החתונה בעוד כחודשיים.

לאחר שההורים המאושרים חתמו על ההסכם, אם הכלה המיועדת לא ידעה את נפשה מדאגה מנין לבעלה סכום כה גדול. האם יש באמתחתו סכום שמור שהיא לא ידעה עליו? כשנשאל על כך בעלה השיב "לא, אין לי, אך הקב"ה יעזור. מדובר בחתן ירא שמים תלמיד חכם, וחייבים לעשות את כל המאמצים שבתנו תחתון עם אברך זה."

"לאילו מאמצים אתה מתכוון? שאלה האישה "האם אתה מתכוון לצאת לעבוד ולעזוב את הכולל?" "לא!!! אני מתכוון להמשיך ולעסוק בתורה!"

אך היא מוסיפה ללחוץ "הרי בעוד חודשיים הם יכנסו תחת החופה והבטחת את הכסף לפני החופה! מנין תביא להם כסף?" "ה' יעזור!" עונה הבעל.

אך האם לא נרגעה ובצר לה החליטה לפנות לאשת הרב אלישיב זצ"ל על מנת שתיתן לה עצה.

הרבנית הבינה שמדובר במצב לא פשוט והיא הפנתה את האישה לבעלה הגאון הרב אלישיב. הגאון הרב אלישיב הבין מדברי האישה שאין להם רכוש או מזומנים שניתן לפדותם לצורך החתונה, והוא ביקש שבעלה יבוא אליו לביורר העניין. ואכן כאשר הגיע האב לביתו של הרב הם שוחחו על האפשרויות השונות כדי להשיג את הסכום הנדרש. הרב הציע לבעל שיצא לעבוד, כיוון שמועד החתונה מתקרב ומשיחתו הבין שאין להם אפשרות לממש הבטחתם. אך האיש בשלו "אני לא יכול לצאת לעבודה. אני לא יכול בלי לימוד תורה".

אך הרב אלישיב לוחץ "אולי תיקח המלצה מכמה גדולים ותסתובב בין בתי הכנסת וכך תוכל לצבור לפחות חלק מן הסכום." אך האב בשלו "אני לא בנוי לזה, לא מתאים לי להסתובב כעני ולהתחנן לבקש נדבות." "ומנין תשיג את הכסף?" מקשה הרב אלישיב. "הקב"ה יעזור. הוא בוודאי יעזור. הוא יודע שיש חתונה ויש לנו התחייבות, מן השמים יעזרו לנו!" כאשר ראה הרב שהאיש עומד איתן בדעתו ולא מוכן לעשות השתדלות אף לא מינימלית על מנת להשיג את הכסף, הציע לבסוף הצעה שאולי יש בכוחה לסייע. "גש לישיבה ממול, שם יש להם רשימת נדיבים רבים התומכים בישיבה. תאמר למנהל הכספים, שאני ביקשתי שייתן לך רשימה של כמה נדיבים מחו"ל ותשלח להם מכתב אולי בע"ה משם יסייעו לך...""לכך אני מסכים" אמר הבעל לבסוף. ניגש האיש למנהל הכספים וביקש את רשימת המתנדבים מחו"ל עפ"י המלצתו של הרב אלישיב. המנהל הוציא תיק עב כרס והחל שולף רשימות של תומכים. "אין צורך בכרטיסים רבים..." אמר האיש "תן לי רק אחד ואליו אני אשלח בקשתיי." "ואולי לא תענה?" הקשה המנהל: "ה' יעזור!" האב רשם את שמו של אחד הנדיבים התומך בסכום של עשר דולר לחודש לישיבה. האב

נראה מאושר ופנה לדואר כדי לשלוח בקשה לנדיב מארה"ב. וכך כתב האב "אנו משפחה עניה ובתנו עומדת להינשא. התחייבנו לסך של שלושים אלף דולר ואין באפשרותנו להשיג הסכום. אנא סייע ליי. המכתב נשלח והאב המשיך בלימודיו כרגיל בכולל. האם, לעומת זאת, לילות רבים הייתה דואגת בעיקר כאשר התקרב מועד החתונה. ולפלא לאחר שבועיים הגיע מכתב למשפחה ולמכתב צורך ציק על סך... שלושים אלף דולר! תדהמה אחזה את כל בני הבית ובטחנו של האב בהקב"ה קיבלה סיוע ואישור משמים. השמועה עשתה לה כנפיים והסיפור החל להתפרסם בירושלים והגיע גם לאוזני מנהל הכספים של הישיבה שהתפלא הרי מדובר באדם שתורם רק עשרה דולרים לחודש. לאחר שבוע נסע מנהל הישיבה לגיוס כספים והפעם החליט להגיע תחילה לביתו של הנדיב העשיר. האיש קיבלו בסבר פנים יפות ולפתע נשאל כיצד "הרשה לעצמך" לתת סכום כה נכבד למכתב בודד שהגיע אלי, והנה הישיבה עם מצבה הקשה מקבלת ממנו סכום זעום לחודש. "אספר לך", אמר לו הנדיב "אנו זוג הנשוי שנים רבות. עשר שנים לא זכינו להיפקד בילדים. כל הטיפולים והכספים שהשקענו לא הביאו מזור לבעייתנו. והנה בשבת בזמן פתיחת ההיכל התחננתי להקב"ה ואמרתי "ריבוננו של עולם! אם נזכה להיפקד אני מבטיח שהילד יגדל על ברכי התורה ואנו נתמוך במשפחה עניה שצריכה סיוע להשיא את ילדיהם". לפני כחמש שנים נולדה לנו בת ולפתע חלתה הילדה במחלה קשה שהרופאים לא מצאו לה מזור. טיפולים רבים עברה הילדה ואנו יחד איתה עברנו ייסורים לא קלים. לאחר טיפולים רבים פנינו לרופא מומחה בעל שם עולמי ובי"ה לפני כחודש קיבלנו את תוצאות הבדיקות והיינו המומים, הילדה התגברה על מחלתה והיא כעת בשלבי החלמה אחרונים. באותו יום שקיבלנו את תוצאות הבדיקות בדואר, הגיע מכתב מאותה משפחה שביקשה סיוע לחתן את בתם. מיד ניגשתי לבנק וביקשתי למשוך את תכנית החיסכון שלי, נדהמתי לשמוע שהסכום למשיכה הוא שלושים אלף דולר בדיוק. ראיתי בכך אות משמים למילוי בקשת המשפחה, על כן מיד משכתי את הסכום המבוקש והוא, כאמור, נשלח למשפחה". (אור דניאל)

המגיד מדובנא בא אל גביר למדן לקבל ממנו נדבה. קיבל אותו הגביר בסבר פנים יפות ושוחח עימו בדברי תורה. החל המגיד מדובנא לדבר בעניין צדקה, והלה השיב לו רעיונות נפלאים באותו עניין. ראה המגיד מדובנא כי העניין נמשך ונמשך, ולתכלית ביקורו הוא אינו מגיע. פנה אל הגביר וסיפר לו את הסיפור הבא:

באחת המדינות הרחוקות לא הכירו התושבים מה זה בצל. יום אחד הגיע לשם אדם אחד והביא עימו בצל. תושבי המקום שמחו על ה"חידוש" הזה, ושילמו לו על כך כסף הגון. לאחר מכן זרעו את הבצל והחלו לגדל ירק זה. כאשר שמע זאת נודד אחר, הוא לקח עימו שום ובא עם השום לאותה מדינה, שעד אז, לא רק בצל לא הכירו, אלא גם שום לא ידעו מה הוא. חשבו תושבי המקום, באיזה דבר יקר נגמול לאותו נודד שהביא לנו את השום? החליטו, באותו דבר יקר- הבצל...

סיים המגיד מדובנא את המשל, ועבר לנמשל: גם אתה אומר לי חידושי תורה כנגד חידושי התורה שלי. והלא נאמר: "די מחסורו אשר יחסר לוי", ולי- חסר כסף.